

[Ove Hansen.]

der må opbygges en betydelig administration, det skal vel også have velegnede lokaler, og en stab af teknikere og økonomer foruden det almindelige personale vil formentlig være påkrævet. Dertil kommer, at rådet må have midler at arbejde med; det er forslagsstillerne klar over, hvorfor de foreslår, at der udskrives en fjerde personlig skat i hovedstadsområdet i alle tre amter, og at skatten opkræves sammen med den amtskommunale skat. Udskrivningsprocenten kan i første omgang ikke fastsættes højere end til 1,25 pct., men med indenrigsministerens samtykke kan procenten forhøjes, hvis det skulle være nødvendigt.

Det overrasker mig egentlig en del, at det radikale venstre vil beskytte ejere af faste ejendomme; skatten skal nemlig efter de radikales forslag alene pålignes indkomsten.

Om de 37 medlemmer, der skal indtage pladserne i hovedstadsrådet, foreslår forslagsstillerne, at medlemmerne i første omgang skal vælges ved indirekte valg, senere ved direkte valg. Jeg kunne lide at vide, hvorledes direkte valg skal kunne iværksættes. I hovedstadsreformudvalget var vi alle enige om, at valget burde være direkte, men rent teknisk var det ikke muligt for medlemmerne at finde en tilfredsstillende løsning; ej heller det radikale medlem af udvalget kunne finde en løsning.

Det konservative folkeparti har også vist stor interesse for en hovedstadsløsning og derfor fremsat forslag til folketingsbeslutning. Forslaget går ud på at oprette organer, der skal tage sig af fællesproblemerne. Således foreslår man oprettelse af et planlægningsråd på 15 medlemmer til at forestå regionplanlægningen samt planlægningen af det overordnede vejnet og planlægningen af sygehusvæsenet — man kommer uvilkårligt til at tænke lidt på sygehuset i Herlev.

Endvidere skal der oprettes et interessentskab for den kollektive trafik. Selskabet skal ledes af en bestyrelse på 15 medlemmer. Jeg har bemærket, at denne bestyrelse får den afgørende indflydelse på den kollektive trafik i hovedstadsområdet, og dersom denne bestyrelse også skal stå for takstpolitikken, ja, så er det en meget stærk og stor magt, man udstyrer denne bestyrelse med.

Til at forestå hovedkloakering og vand-

indvinding skal der også etableres et interessentskab med en bestyrelse på 15 medlemmer, og endelig omfatter forslaget en udligningsordning, som går ud på en udligning på 40 pct. for såvel amter som kommuner.

Jeg vil naturligvis meget gerne være venlig over for forslagsstillerne, men jeg beklager, at min venlighed ikke rækker så langt, at jeg kan anbefale forslaget.

De fem forslag, der foreligger fra regeringen, har også deres oprindelse i anvisningerne i reformudvalget, men da der som bekendt var indbyrdes afvigende opfattelser i reformudvalget, har det formentlig ikke været helt let for ministeren at udforme disse lovforslag. Jeg synes, ministeren er sluppet rigtig godt fra det alligevel.

Det lovforslag, der formentlig vil give mest anledning til meningsudveksling, og som afviger fra flertallets i reformudvalget, er forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet. Det skal erkendes, at der er flere også i mit parti, der har betænkeligheder ved et storamt, og jeg kan godt forstå betænkelighederne; vi har alle haft dem mere eller mindre. De betænkelige anfører, at amtet vil omfatte 35 pct. af landets befolkning, 1,8 mill. vil der være i amtet, og det skal indrømmes, at det er mange indbyggere i et enkelt amt, men folkene bor der nu engang, og de vil fremdeles blive ved med at bo der, uanset hvilken struktur vi anlægger. Netop fordi der bor så mange folk på ét sted, vil det være påkrævet med en central styring. Bevarer vi de tre amter, vil der være en ulighed, som jeg finder meget uheldig. Københavns amt ville i så fald blive det altdominerende, idet dette amt ville have — jeg forudsætter, at Københavns og Frederiksberg kommuner kommer ind under amtskommunens regie — 1,4 mill. indbyggere, Frederiksborg amt ville have 260.000 indbyggere og Roskilde amt 150.000.

Mange indbyggere i et amt kan naturligvis give problemer, men det kan også give problemer, at der ikke bor ret mange folk i et amt; til gengæld er sådanne amter ofte meget betydelige i arealstørrelse. Nogle tal viser det. I Københavns amt udgør arealet kun 61.000 ha, i Frederiksborg amt 134.000 ha, i Roskilde amt 89.000 ha. Disse tre amter i hovedstadsområdet er således, bortset